

JEDNO PREKRASNO SVJEDOČANSTVO, KOJEG MI JE POSLALA

JEDNA DRAGA SESTRA U VJERI, A GOVORI O TOME KAKO JE

KRALJEVSTVO BOŽJE VEĆ OVDJE NA ZEMLJI ZA SVAKOG ONOG

KOJI OTVORENA SRCA, I PONIZNO, VJERUJE U GOSPODINA

BOGA I PRIHVAĆA OVAJ ZEMALJSKI ŽIVOT KAKVOG MU JE TAJ

ISTI GOSPODIN BOG ZA NJEGA OSMISLIO I STVORIO ...

"JE, BILO JE TEŠKO ..."

Poznam jednu ženu, divnu i hrabru ženu, sada ima 93 godine, nedavno je

zakoračila u 94. godinu. Još je vrlo vitalna, razgovara i pamti sve kao da

je 40 godina mlađa. Još uvijek kuha gotovo svaki dan, opere nešto veša

na ruke i nije joj teško, uredna je i pedantna. Prati čak i politiku, što se

dogđa kod nas u domovini, npr. Kad sam je posjetila pred izbore, baš

se poveo razgovor o tome i ona je rekla svoje mišljenje tko bi po

njezinom bio najbolji izbor, ali da ona ipak neide na glasanje jer je

prestara, nek mi mladi idemo.

U braku s mužem za kojeg su je roditelji udali preko njezine volje,

provela je više od 60 godina. Unatoč tome, dobro su se slagali, rodili

devetero djece, dvoje je umrlo pri porodu ili sasvim male bebe.

Šezdesetu godišnjicu braka svečano su proslavili , skupa sa svojih

sedmero žive djece, dva sina , od kojih je jedan svećenik, i 5 kćeri. Prije

nekoliko godina,suprug te žene umro je tiho, mirno, tijela umorna od

godina provedenih u teškom radu , ali bistra duha, i s mirom u duši, i s

riječima „kak bu Bog dal“. Godine mladosti proveo je u teškom radu, radeći u nedalekom rudniku, do kojega je skupa s drugim muževima iz sela pješačio po nekoliko kilometara u jednom smjeru svaki dan, a onda isto toliko natrag, a poslije još naravno radio doma, na gruntu, da bi na zemlji i od zemlje, uz skromnu plaću rudara, prehranio i nekako školovao svoju brojnu djecu.

A djecu su uistinu teško odgajali. Najprije je u teškim mukama pri prvom porodu , u danima rata, bez doktora ili ikakve pomoći u blizini, jedna žena skoro umrla, ali se uz božju pomoć uspjela spasiti. Ali umrlo je dijete. Kasnije, druga djeca su se rađala i odrastala u teškim poratnim

godinama, kad nije bilo za kupiti odjeće ni hrane ni stvari ni za one koji

su imali čim platiti, a njihova obitelj je ionako jedva preživljavala.

Priče o tome kako se iz podstave starog iznošenog kaputa šivala vestica

za mlađeg brata, o tome kako je najstarija kćer išla doslovno bosa na

prvu pričest jer su se sandale koje je sama doma napravila od komada

drveta i nekih vezica, raspale; o tome kako su svi imali samo jedne

gumene čizme za najgoru zimu i kako njim je kiša isprala pločicu sa

domaćom zadaćom koju su pod rukom nosili u školu ; o tome kako su

na potoku zimi sjekirom razbijali debeli led da bi mogli oprati rublje u

koritu,– te priče slušala sam puno puta . Nezamislivo siromaštvo , za

današnje pojmove.

A živjeli su svi u maloj drvenoj kućici koju su kupili na njezin prijedlog,

sa kuhinjom i jednom sobom, da bi se iz dalekog brijega preselili

bliže sredini mjesta, da bi djeca lakše po zimi išla u školu, i u crkvu na

misu. Kućicu su kasnije nadogradili, najprije jednu sobu, pa drugu, pa

novu kuhinju...Kako su djeca rasla, i školovala se, tako je rasla i kućica, i

imanje, komadiće zemlje koje su pomalo stjecali, da bi obrađivali i

prehrali se...a svi su radili, doma i po kući, sva djeca su imali svoje

obaveze, čuvanje mlađe braće, na paši s kravama, po kući, na njivi...i

molilo se uvijek u kući, i pjevalo po ljeti, kad su djevojčice- djevojke

okupile svoje mlađe sestre i sjele na travu blizu kuće , pa u ljetne večeri

pjevale sve što su znale, i prenašale to na mlađe... A na misu se išlo

obavezno, i po dva puta čak u nedjelju - na glavnu misu, i poslije još na

večernicu, ko je god mogao, majka je uvijek poticala djecu nek idu na

večernju, jer se tad moli krunica...

Muž joj je bio šutljiv, bez puno riječi, ali djeca su ga poštovala. Ona pak

je sve odgajala, i pratila molitvom, i krunicom. Tako je jedan sin osjetio

poziv i otišao u svećenike...i danas je to, hvala Bogu.

Na sprovodu svoga oca, prije par godina, sin svećenik je napomenuo-

iza tog čovjeka u trenutku kad je umro, ostalo je živih 33 potomka –

djece, unučadi, praunučadi. Točno 33. Kao godine isusova života. Danas

je unučadi još i više. Pomislila sam tada – Bože, kako ispunjen život!

Kakav divan ispunjen život ! kakvi prekrasni plodovi !! Gorio je kao

svijeća, tiho i mirno, bez buke i bez nametanja, uvijek spreman pomoći

drugima, uvijek miran i strpljiv, takvog ga pamtim, odgajao djecu i cijeli

život se žrtvovao, pred kraj života prošao bolesti i nekoliko operacija, ali

sve bez straha , i na kraju otišao u dom Oca , s kojim je živio pomiren, s

onim svojim : kak bu Bog dal...

Kakvi plodovi ! trideset i troje potomaka - sedmero djece, šestero

udanih, oženjenih, u braku, svi relativno dobro situirani, školovani,

zaposleni, sagradili svoje kuće, obitelji, odgajaju svoju djecu, a

međusobno u dobrim odnosima, povezani okupljaju se oko obitelji, često

posjećuju staru majku, gotovo svakodnevno zovu , često se međusobno

čaju...pa sin svećenik, dobar i cijenjen svećenik...

B ože, koliko blagoslova !!!! A koliko je žrtve trebalo za to, koliko muke,

koliko suza, probdjevenih noći , briga i žuljevitih ruku...koliko bezbrojnih

molitvi, izmoljenih krunica, koliko vapaja, strepnji, ...ali na kraju - koliko

blagoslova !!!! Koliko prekrasnih i divnih blagoslova je Bog dragi dao,

tamo gdje se živi s krunicom, i molitvom, i mirom i vjerom u Njegovu

providnost, kako su oni živjeli.

I prenašali i još uvijek prenose vjeru na svoju djecu, na unuke, na

praunuke...riječima, još više primjerom.

Nedavno, kad sam posjetila tu dragu ženu, našla sam je samu u tri

popodne, kaže – ne treba joj svjetlo, sjedi u tišini u svojoj kuhinji, na

toplome, i moli krunicu, za sve svoje unuke, za djecu, na svakoga se

sjeti, i za žive i za mrtve, jer najljepše joj je veli, tak u miru moliti, za

mlade, veli, jer zna da oni ne stignu, i za duše u čistilištu i za sve

potrebe... Gledam je i jedva mogu vjerovati.

Točno je 50 godina starija od mene, a na trenutke mi se čini da lakše

hoda nego ja ponekad, kad me radi dugog sjedenja za računalom i

nepravilnog držanja uhvati križbolja! U tim godinama ona ima takvo

zdravlje i vitalnost, dobar vid i sluh, potpunu razboritost...sve svoje

unuke zna po imenu i prepoznaje, za svakoga zna kako je i gdje... Njezin

90. Rođendan svečano je proslavila cijela brojna obitelj, od djece sa

svojim obiteljima, sve do praunuka !

Bože , koliki blagoslov !

Bože dragi, koliko blagoslova je primila te žena ! Koliku nagradu za

bezbrojne žrtve, život prepun patnja i brige, život prepun umiranja sebi,

davanja za druge... Koliki je blagoslov proživjeti starost priznat, u krugu

svoje obitelji, jer joj je najmlađa kćer ostala i udala se doma, tako da

svaki dan vidi unuke i ima pomoć ako treba, ali još ona njima pomaže...

Koliki je blagoslov moći u njezinim godinama uživati u miru svoje kućice,

potpuno materijalno zbrinuta skromnom mirovinom, od koje uvijek rado i

drugima daje, uživati u zdravlju koje dozvoljava da uredi prekrasan

cvjetnjak ispred kuće, jer cvijeće je uvijek jako voljela i voli, da si

uređuje mali vrt, i još osjeća snagu da na sat-dva ide s motikom na njivu

da pomogne kćeri, jer se eto, ona mora žuriti na posao...Za ne

povjerovati ! preko 90 godina...a kad joj netko dođe u posjet svim se

silama trudi da ga brže-bolje nečim posluži, skuha kavu , daruje, i još na

odlasku ubaci u vrećicu poneku kutiju keksa ili kavu ili bombonjeru koje

njoj netko donese , a ona samo drugima daje...!!

Bože dragi, koliko blagoslova !!! Koliko blagoslova !!!!

A naravno, baka i dan danas ide svake nedjelje redovito u crkvu, posti na

prve petke, još donedavno je išla i u tjednu na misu ponekad ,sama....

a molitva krunice joj je svakodnevni pratilac.

Bože dragi, koliko blagoslova !!!

Koliko prekrasnih i velikih blagoslova za tu ženu, za tu obitelj, za sve

njihove potomke !!!

Ali nije bilo lako, ne nije bilo lako izdržati sve one godine siromaštva,

nerazumijevanja, predbacivanja, jer jedino je ona od svoje braće rodila

tako puno djece. Nije bilo lako, nisu išli linijom „ pa kud ćemo još kad

ionako i ovu djecu jedva hranimo „, nego s pouzdanjem u Boga i „kak bu

Bog dal, On se bude već pobrinul..“

Nije bilo lako podizati djecu na noge, školovati, strepiti, mučiti se, brinuti,

moliti, raditi i žrtvovati se danonoćno za njih, kako to samo majka može,

kako to samo roditelji mogu... Ne nije bilo lako, ali ipak – dragi Bože,

koliko blagoslova si izlio za vjerno služenje i žrtvu !!!

Koliko blagoslova već sad ovdje, na ovom svijetu, na zemlji, u ovoj

suznoj dolini, a kamoli je ljepše i bolje i nezamislivo ljepše čeka ne

onom drugom, u vječnosti...jer „oko nije vidjelo, a uho nije čulo, što je

Otac priprazio onima koji ga ljube !“ ..zaista, ne možemo si to ni pojmiti,

ni približno zamisliti, ali vjerujem, čvrsto vjerujem da je nešto

nezamislivo ljepše i bolje nego imamo ovdje i sada . Jer uistinu, Naš Bog

je velik i prekrasan.

I kad razmišljam o tom blagoslovu, kad sam nedavno posjetila tu staru

ženu i u razgovoru je pitala o njezinom životu, i mladosti, i kako se udala

i djecu odgajala, pitala sam je da je li bilo teško.

A ona me šokirala jednom rečenicom, koja mi se jako urezala u

pamćenje : "Je, bilo je teško, ali moraš to obdržati što si pred Bogom i

ljudima obećao !" ...i rekla je to s takvom sigurnošću i uvjerenošću, da

sam se odmah duboko u sebi posramila....

Ta sitna mala krhka ženica, a tako jaka i odlučna i tako čvrste vjere ! O

blagoslovljena bila !! S vjerom koja ju je cijeli život vodila, nosila, svjetlila

joj , s vjerom u Boga i Majku Božju- s vjerom je sve mogla izdržati !!!

O Bože, koliko prekrasnih blagoslova !!!

I vidi se sve to u njezinoj obitelji, u kojoj su svi prilično složni i povezani

međusobno, u obitelji njezine djece u kojima se živi vjera , na koje je

prenijela ljubav i svoju odlučnost da ustraje.

O Bože dragi, koliko blagoslova u toj obitelji, preko te žene, preko

njezine žrtve, odricanja, samopregaranja, preko njezine muke, suza,

rada i molitvi !

O Bože, koliko blagoslova !!

HVALA TI DRAGI BOŽE ZA SVE TE BLAGOSLOVE !

NEIZMJERNO TI HVALA JER NA MOJE PUTOVE ŠALJEŠ

LJUDE KOJI SU MI ŽIVI SVJEDOCI TVOJE LJUBAVI, BAŠ

KAO OVA PREKRASNA STARICA PUNA VJERE !!

HVALA TI DOBRI BOŽE, POMOZI I MENI DA USTRAJEM !!

